

SUOMALAISESTA KANSANLAULUSTA

Sanoituksessa yleisiä ovat olleet sekä alku-, että loppusointu. Loppusoinnalla tarkoitetaan ns. riimejä ja alkusointu liittyy fraasin sisällä sanat aloittaviin kirjaimiin.

Loppusointu

Loppuriimit ovat hyvin yleisiä sanoituksissa ylipäänsä, näin myös suomalaisissa kansanlauluissa. Loppusointu muodostuu kun kahden peräkkäisen säkeen viimeiset sanat ”rimmaavat” keskenään eli omaavat samankaltaisuutta sanan loppupuolella.

Esimerkki

”Kyllä se haihtuu kun uuden **saan**, et ei sitä vanhaa muist**akaan**.”

Esimerkin sanat saan ja muistakaan ”rimmaavat” keskenään sillä lopun kolme kirjainta ovat samat.

Loppusointu voi muodostua myös jos joka toisen (tai muuten sopivan jakson päässä olevat) säkeet rimmaavat keskenään.

Esimerkki

Virta se juoksee vireästi, viistoista peninkulmaa.
Heilini pitää muita poikia, siinä se tekee turhaa.

Alkusointu

Suomalaisissa kansanlauluissa on myös ollut yleinen alkusoinnollisuus. Tämä tarkoittaa sitä että saman säkeen sanoista suuri osa alkaa samalla alkukirjaimella.

Esimerkki

Vaka vanha Väinämöinen,
tietäjä iän ikuinen.